

право, то трѣба да кажеме, че руската войска въ продължението на това време е даже напръднала. Когато тя, подъ управлението на умниятъ и славниятъ старецъ Кутузовъ, оставила своята свѣщенная столица Москва и когато приняла «четничко» положение при Тороптинъ, то била въ сжстояние да защищава южните провинции и да намѣри за себѣ си храна по богатите страни. Съ една дума, руската войска са намирала въ такова сжстояние, което ѝ помогнало да постави французите въ ужасно положение, т. е. тя имъ прекъснала пжтйовете и не позволяла имъ да добиятъ ни храна, ни военни потрѣби. Тука са захваща четвъртото време на «четническите» бойове. Кутузовъ раздѣлилъ поголѣмата часть отъ казацката войска на множество малки чети и испроводилъ ги да прислѣдоватъ неприятельтъ отъ сѣка една страна. Въ онова време Фернере, Сесла, Кудашовъ, Чернишовъ и Давидовъ сж са прославили като четоводци и обезсмъртили сж имената си. Тие четоводци принадлежатъ въ числото на